

Τοῦ Ἀρχιμ. Βαρλαάμ Μετεωρίτου

...Ὁκτώ βρης τοῦ 1940...!

Ἄρχισε ἤδη, στὰ βουνὰ τῆς Πίνδου, τὸ χιόνι νὰ πέφτη...

Ἕνα λευκὸ πέπλο σκεπάζει τὶς βουνοπλαγιές, ἀλλὰ καὶ ἓνα σκοτεινὸ πέπλο ἀμφιβολίας, πλακῶ νει τὶς καρδιές τῶν ἀγωνιστῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων, γιὰ τὸ τί μέλλει γενέσθαι.

Τὸ κρῦο τσουχτερό, διαπερνᾷ τὶς βαριές χλαῖνες καὶ φτάνει μέχρι τὰ κόκαλα...

Τὸ βαρύγδουπο "ΟΧΙ" τοῦ Μεταξᾶ, συνετάραξε τὸν τότε λογικὸ Κόσμο...!!!

Οἱ σειρῆνες τοῦ πολέμου ξύπνησαν τὸν κόσμο, τὸ ἀξέχαστο ἐκεῖνο πρωινὸ τῆς 28ης Ὁκτωβρίου... ἓνας ἄνεμος καινούργιος φυσοῦσε πάνω ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴ ἐπικράτεια...

Ἕνας ἄνεμος ποὺ φούσκωνε καὶ γέμιζε τὶς ἀγουροξυπνημένες καρδιές τῶν Ἑλλήνων μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ περηφάνια...!

Τὰ πατριωτικά, ἐνθουσιῶν ἔμβατήρια τῆς Σοφίας Βέμπο, ξεσηκῶνουν τὸ ἐθνικὸ φρόνημα τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν...

Τὸν τσολιά μας τὸν λεβέντη κάνεις δὲν τὸν σταματᾷ...

Νάτος... νάτος...! Μὲ τὴ λόγχη τραβᾷ, στὴν πρῶτη γραμμὴ τοῦ πολέμου, στὰ ἑλληνοαλβανικὰ σύνορα καὶ τὴν Πίνδο...

Προστάτιδα, ὁδηγὸς καὶ βοηθὸς ἡ Παναγία.

Οἱ στρατιῶτες, τὴν βλέπουν μὲ τὰ μάτια τῆς πίστεως τους, νὰ τοὺς ἐμψυχῶνῃ καὶ μὲ τὸ ἀστραφτερό Της μαφόριο νὰ τοὺς «σκεπάζῃ», καθὼς πολεμοῦν στὰ χιονισμένα βουνὰ τῆς Πίνδου καὶ τῆς Ἀλβανίας...

Ὁ ἀφανὴς ἥρωας τῆς ἐποποιίας τοῦ 1940, ἀντιστράτηγος Χαράλαμπος Κατσιμήτρος, αὐτὸς ὁ «σύγχρονος Λεωνίδα»... ἔλεγε στοὺς στρατιῶτες:

"Μαχόμεθα ἐναντίον ἐχθροῦ ὑπόουλου καὶ ἀνάνδρου..."

Ἐμπρὸς λοιπόν! Μὲ τὴ βοήθεια καὶ τοῦ Θεοῦ, ὅστις προστατεύει τὸν ἱερὸν καὶ δίκαιον ἀγῶνα μας, καταδιώξατε ἀπηνῶς τὸν ἐχθρόν, τὸν ἀνανδρὸν καὶ δειλὸν ἐχθρόν... Εἶναι θρασύδειλος καὶ ὑπόουλος. Συντρίψατέ τον μὲ τὰ ἀμείληκτα κτυπήματά σας. Ἡ Πατρίς παρακολουθῇ υπερέφανος τὸν τίμιον ἀγῶνα σας. Ἡ Δόξα σᾶς ἀναμένει."

Αὐτοὶ οἱ χιλιάδες ἥρωες, ποὺ πολέμησαν τότε στὸν ἑλληνοϊταλικὸ πόλεμο, ἔχουν ἀποσυρθῇ στὸ χρονοντούλαπο τῆς ἱστορίας!!!

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς πρωταγωνιστές, ποὺ χάρισαν τὴ ζωὴ τους στὸ ἰδανικὸ τῆς Πατρίδας, μένουν καταδικασμένοι στὴ λήθη, ἀφοῦ οἱ μνημεις ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη μένουν μόνον σὲ κάποια γνωστὰ ὀνόματα.

Σὲ λίγο καιρὸ θὰ μᾶς ποῦν ὅτι, αὐτὰ ἦταν παραμύθια τῆς γιαιγιάς!!!

Πανάρχαιο ἐλληνικὸ ἔθιμο, εἶναι ὁ σεβασμὸς τῶν νεκρῶν...

Οί δαφνοστεφανωμένοι ήρωες τῶν βουνῶν στέκουν ἐκεῖ ἀγέρωχα...! "Βρίσκονται παντοῦ..., θαμμένοι στίς ὄχθες τῶν ποταμῶν..., κάτω ἀπὸ «παλάτια πολιτισμοῦ»..., δίπλα στὴ μεγάλη ἐλιά..., στὴν ἀνατολικὴ πλευρά..., ριγμένοι στὸ λάκκο μὲ τὸν ἀσβέστη..., κάτω ἀπὸ τὸ σχολεῖο..., στίς κορυφές τῶν βουνῶν..., δεξιὰ τοῦ δρόμου..., δίπλα στὸ ρέμα..., δίπλα στὴν ἐκκλησία...!"
Αἰωνία αὐτῶν ἡ μνήμη...!!!